

καὶ διὰ στίμας. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη καὶ βεβαιώνουν.

- Ἀναστάσις Πυρόπουλος κριτής.
- Πιέρος Φαραὸς κριτής.
- Μαρίνος ἱερ. ὁ Στεριώτης βεβαιώνω.
- Δημήτρις Νίκλος βεβαιώνω.

94.

Παραίτησις ἀγωγῆς τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1712. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ. 20 σ. 153).

† Laus Deo, 1722 adi 24 Ottobre. Comparse presente personalmente nanti me nodaro e testimoni m(isse)r Nicolò Niclo abita nella contrada di San Zuanne Percursor del s(inio)r Logotetti, il quale insto anotarsi che havendo quarelato in questa Cancellaria Prettoria che Nicolo Gusseti di Theofilo per le cause come nella sua questo giorno volontariamente detto Nicolò quarelante si rimore dalla sua querella in tutte le sue parti e da ogni altro fatta contro detto livellario Gusseti non prattendendo cos alcuna dal indietro, anzi supplica la Giustizia da non procreder ad contro il sudetto Gussetti stante la presente remozione in testimonii.

- † Anastasis Καπνίσης² μαρτυρῶ.
- † Νικολῆς Κουρούμαλος μαρτυρῶ.

[Μετάφρασις Α. Χ. Ζώη]

Ἐλέει Θεοῦ, 1722 τῇ 24 Ὀκτωβρίου. Παρουσιάσθη προσωπικῶς ἐνώπιον ἑμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ὁ κύριος Νικολὸς Νίκλος κάτοικος εἰς συνοικίαν Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου τῶν κ(υρίων) Λογοθετῶν, ὁ ὁποῖος ὑπηγόρευσε νὰ σημειώσω ὅτι καταγγείλας εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτι ὁ Νικόλαος Γουσέτης τοῦ Θεοφίλου, ὡς ἐν τῇ αὐτῇ καταγγελίᾳ τῆς σήμερον ἔκουςίως, ὁ αὐτὸς Νικολός ὁ καταγγέλλων ἀποσύρει τῆς διαφορᾶς του (καταγγελίας του) καθ' ὅλα τὰ μέρη αὐτῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἐνεργηθέντος κατὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ Γουσσέτη οὐδὲν τοῦ λοιποῦ ἀξιῶν, μάλιστα παρακαλεῖ τὴν δικαιοσύνην νὰ μὴ προχωρήσῃ κατὰ τοῦ εἰρημένου Γουσσέτη βάσει τῆς παρούσης παραιτήσεως, εἰς μαρτυρίας.

- Anastasis Καπνήσης μαρτυρῶ.
- Νικολῆς Κουρούμαλος μαρτυρῶ.

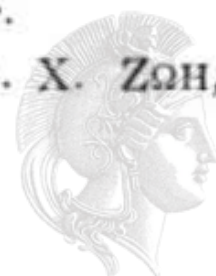
95.

Ἐλευθέρωσις ἀπὸ λιθέλλου τῆς 18 Ἰανουαρίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:βλ. 21 σ. 31).

† 1723 Γεναρίου 18. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς ἀπὸ

¹) Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος τῶν Λογοθετῶν, ναὸς πρὸς νότον τῆς πόλεως σωζόμενος τῷ 1534. Τούτου αἱ τοιχογραφίαι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Μόσχων.

²) Ἡ οἰκογ. ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1685. Πλείονα βλ. ἐν Α. Χ. ΖΩΗ, *Λεξι-*

τὸ ἓνα μέρος οἱ σπειτάμπιλοι σ(ινιὸρ) σ(ινιὸρ) Γιάκουμος καὶ Μένεγος ἀδέλφια Μοτζενίγοι καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ σ(ινιὸρ) Προκόπης Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ἐ) Μιχαήλ καὶ ἐσυμφώνησαν ὡς κάτωθεν. Πλερώνει λιβέλλο ὁ ἄνωθεν σ(ινιὸρ) Προκόπης Νίκλος πρὸς τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια Μοτζενίγο ριάλια δύο ἡμισυ, Νο 2 $\frac{1}{2}$, τὸν κάθε χρόνον διὰ τὰ σπίτια δύο κείμενα εἰς τὴν κοντράδα τῆς θείας Ἀναλήψεως, χαμώγεια, εἶναι ἐκεῖνο τὸ λιβέλλο ὅπου ἀκβιστάρανε οἱ αὐτοὶ ἀδελφ(οὶ) Μοτζενίγο ἀπὸ τὸν π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸρ) Γζώρτζη Σκουλλογένη, στοὺς 1701 Νοεμβ(ρίου) 22, εἰς τὰ ἄτη μου, θέλοντας ὅμως ὁ αὐτὸς σ(ινιὸρ) Προκόπης νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν κορρισποσιὸν τοῦ λιβέλλου ριάλια 2 $\frac{1}{2}$, καὶ ἀμπίροντας τὰ αὐτὰ ἀδέλφια Μοτζενίγο νὰ τὸν εὐχαριστήσουν, θεληματικῶς τότε λειτзинτζιάρουν ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀγράβιο τοῦ λιβέλλου καὶ ὁ ἄνωθεν σ(ινιὸρ) Προκόπης τζεδέρει πρὸς τὰ αὐτὰ ἀδέλφια Μοτζενίγο τὸ ἓνα ἀπὸ τὰ ἄνωθεν δύο σπίτια, ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀποκάτου μὲ τὸ λιτρουβεῖο τους διὰ νὰ τὸ ποσσεδέρουν, ὡς θέλουν καὶ βούλονται, μνέσκοντας ἐλεύθερο χωρὶς κανένα ἀγράβιο τὸ ἕτερο σπίτι, ἀττακκάδο εἰς τὸ ἄνωθεν πρὸς ἄνωθεν σ(ινιὸρ) Προκόπι νὰ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται, ἐξεκαθαρίζοντας ὅτι τὰ αὐτὰ ἀδέλφια Μοτζενίγο λιντζεντζιάρουνε τὸν αὐτὸν Προκόπι ἀπὸ τὸ λιβέλλο τῶν ριαλίων 2 $\frac{1}{2}$, διὰ νὰ ποσσεδέρη τὸ ἕτερο ὁ σ(ινιὸρ) Προκόπης, ἀμπαριτζιόνες μαλεφίτζιο ἰδικό του χωρὶς ἀγράβιο τῶν ἄνωθεν Μοτζενίγων καὶ μὲ χρέος τῶν ἄνωθεν Μοτζενίγων καὶ σ(ινιὸρ) Προκόπι νὰ κάμουν ἓνα τοῖχο ἀνάμεσον εἰς τὴν μέσην τῶν ἄνωθε σπιτιῶνε, ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ τραμέτζο, τὸ ὁποῖον σπίτι ὅπου ἔδωσε ὁ Προκόπης τῶν ἄνωθεν ἀδελφῶν Μοτζενίγων διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸ λιβέλλο πλησιάζει ἀπὸ τὸν Λ : στράτα, Π : καὶ Ο : τὸ σπίτι τοῦ αὐτοῦ Προκόπι καὶ ἀπὸ τὴν Γ : τὸ λιτρουβεῖο τῶν ἄνωθεν Μοτζενίγων, ὅπου εἶναι ἀττακκάδο τὸ ἄνωθεν σπίτι, φυλαζόμενοι καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ οὕτως ὑπόσχονται ρειτzipροκαμέντε καὶ ὁμοῦ καὶ ἰν σόλιδουμ ρεσπετίβα νὰ μαντενίσουν τὴν παροῦσαν εἰς ὅλα της τὰ μέρη εἰς ὑποσχέσεις μὲ τὰ καλά τους καὶ τὰ ἐξῆς, παρὼν ὁ μ(ισσέ)ρ Νικολὸς Λευκόκοιλος, γαμπρὸς τοῦ ἄνωθεν Προκόπι, ὁ ὁποῖος ὑπόσχεται νὰ μαντενίσῃ τὴν παροῦσαν εἰς ὅλα της τὰ μέρη, ὡς διαλαμβάνει ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ μὲ τὸν ἄνωθεν πενθερό του καὶ ὑπόσχεται μὲ τὰ καλά του τὰ ἐξῆς καὶ ὅπου διὰ τὰ ἀπερασμένα λιβέλλα ἀπὸ τὴν σήμερον εἶναι πληρωμένα εἰς ἄνωθεν σ(ινιὸρ) Μοτсинίγους καὶ οὕτως εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαιώσεις.

— Γιάκουμος μοτζενίγος βεβαιώνω.

— Μένεγος μοτζενίγος βεβαιώνω.

— προκόπης νίκλος βεβαιώνω.

κὸν ἐν λ. καὶ ἐν Περιοδ. «Μοῦσαι» 1899 φύλλ. 121 – 122. Μανόλης Καπνίσσης μαρτυρεῖται ἐκ Κρήτης εἰς Ζάκυνθον τῷ 1675. Βλ. Χ. ΖΩΗ, Κρήτες ἐν Ζακύνθῳ. ΕΕΚΣ 2(1939) σ. 129.

— Κωσταντῆς Βλαστὸς ἀπογράφω διὰ ὄνομα τοῦ νικολοῦ Λευκόκοιλου γιὰ τοὺς ἄνωθεν προκόπη καὶ μαρτύρων.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1723 Μαρτίου 14, ἐνεφανίστησαν παρόντες οἱ σπει(τάμπιλοι) Γιάκουμος καὶ Μένεγος ἀδελφία Μουτζενῖγοι καὶ εἰς δυνάμεως τοῦ μαντάτου τοῦ ἐξοχωτάτου αὐθεντὸς Πρεβεδούρου, ριμοβέρονται τὴν αὐτὴν γραφὴν διὰ νὰ ποσσεδέρη τὸ κάθε μέρος ἐκεῖνο τὸ ποσσέσσο, ὅπου πρωτύτερα εἶχε καὶ εἰς τὸ μαντάτο καὶ εἰς τὰς 5 τοῦ ἄνωθεν καὶ νοτιφικᾶδο τοῦ ἄντικρυς Προκόπι Νίκλου ἀπὸ τὸ Μιχάλη Λιβάνη κατὰ τὴν σήμερον ὡς ἐρεφερίρισε μὲ λόγια τους. Εἰς τὰς 19 ἄνωθεν ἐνεφανίσθη ὁ Προκ(όπις) Νίκλος, ὁ ὁποῖος βλέποντας ¹⁾

96.

Διαθήκη τῆς 7 Μαρτίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:δλ. 21 σ. 60).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1723 Μαρτίου 7. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστη παρὼν σωματικῶς εἰς τὸ καντζέλλο ἐμοῦ νοταρίου ὁ πατρὸν Γιάννης Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ἐ) Γιωργάκι, ὁ ὁποῖος εὕρισκόμενος εἰς βαθὺ γῆρας καὶ φοβούμενος μὴν τοῦ ἔλθῃ αἰφνίδιος θάνατος, ἐπαρακάλεσε νὰ τοῦ γράψω τὴν παροῦσαν του διαθήκην καὶ ὕστερὴν του διόρθωσιν ἐνέμπροσθεν τῶν κάτωθεν παρακαλεστῶν μαρτύρων, ἔχοντας μάλιστα καὶ τὸ κορμὶ καὶ τὰς φρένας ὑγιεῖς. Ἐρωτήθη ἂν ἀφίνη διὰ τὴν ψυχὴν του σὲ φυλακὰς ²⁾ καὶ σπιτάλε καὶ εἶπε δὲν ἔχω νὰ ἀφήσω. Ἔτι λέγει: ὅταν μοῦ ἔλθῃ ὁ θάνατος, θέλω νὰ μὲ θάψουν εἰς τὴν ἐκκλησίᾳ τῆς θείας Ἀναλήψεως, εἰς τὸ ταφεῖον τῶν παιδιῶν μου³⁾. Ἔτι λέγει: Θέλω καὶ ὀρίζω καὶ ἀφίνω τὴν συμβία μου, ὀνόματι Μαρούλλα, σὲ ὅ,τι ἔχω, κυρὰ καὶ νοικοκυρὰ καὶ οὐζουφρουττουάρια εἰς τὸ πρᾶγμα μου καὶ εἰς ὅ,τι μοῦ ἀπαρθενεὺει ἕως ζωῆς της, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της ἀπαρατῶ κληρονόμα μου τὴν θυγατέρα μου, τὴν εὐγενῆ συμβία εἰς τὸ παρὸν σ(ινιὸ)ρ Κωνσταντίνου Λευκόκοιλου, ἐκείνης καὶ τῆς κληρονομίας της. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέλος εἰς τὴν παροῦσαν του διαθήκην, θέλοντας νὰ εἶναι πρώτη καὶ ὕστερη καὶ νὰ ἔχῃ τὸ στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς μαρτυρίας τοῦ εὐγ(ενοῦς) Μιχέλη Φωτεινοῦ καὶ σ(ινιὸ)ρ Ἀντρέα Μούρτζη.

† Μιχέλης φωτεινὸς μαρτυρῶ.

† Ἀνδρέας μούρτζης μαρτυρῶ.

¹⁾ Δυσανάγνωστον.

²⁾ Ἐπὶ Βενετοκρατίας αἱ φυλακαὶ ἦσαν εἰς τὸ φρούριον κατόπιν ὅμως ἐχρησιμοποιήθησαν διάφορα οἰκήματα ἐντὸς τῆς πόλεως.

³⁾ Ἡ περὶ τὴν Ἀνάληψιν συνοικία ἦτο γνωστὴ ὡς *Μαριάτικα*, τά.

